RAPORT EDUCAȚIONAL

LUNA OCTOMBRIE 2020

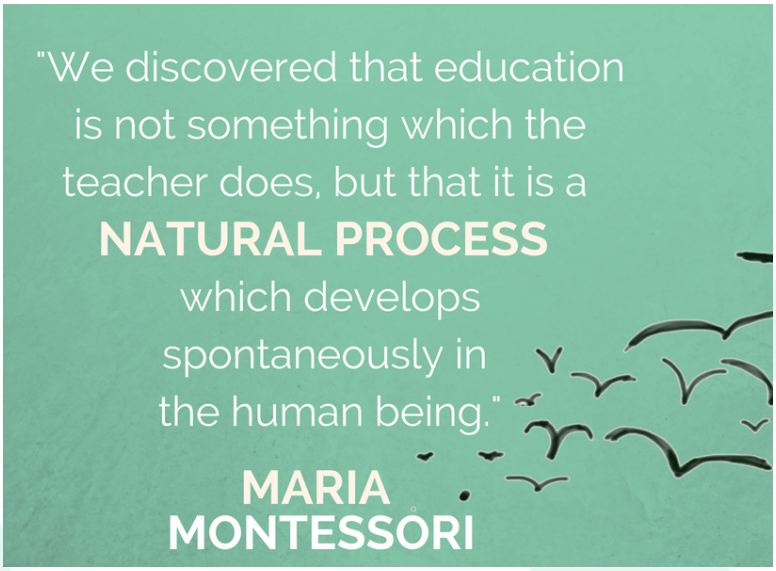

“Singura limbă pe care oamenii o vorbesc perfect este cea pe care au învăţat-o în prima copilărie, când nimeni nu le poate preda ceva! Nu doar atât, dar dacă, la o vârstă ulterioară, copilul trebuie să înveţe altă limbă, nici un ajutor de înaltă calificare nu-l va face capabil s-o vorbească cu aceeaşi perfecţiune cu care o vorbeşte pe prima.

Prin urmare, trebuie să existe o forţă psihică specială care lucrează şi care îl ajută pe copil să se dezvolte. Şi asta nu e valabil doar pentru limbă; la doi ani el poate recunoaşte toate persoanele şi lucrurile din jurul său. Dacă ţinem cont de acest lucru, devine şi mai clar că micuţul face o muncă impresionantă de formare interioară.

Tot ceea ce suntem noi înşine a fost făcut de către copil, de copilul care am fost în primii doi ani ai vieţii noastre. Nu numai că cel mic trebuie să recunoască ceea ce vede în jurul său, să înţeleagă şi să se adapteze modului nostru de viaţă, ci, de asemenea, - în timp ce încă nu i se pot preda lecţii – el trebuie să clădească în interior toate acele formaţiuni complexe care vor deveni inteligenţa noastră, temelia sentimentelor noastre religioase şi a sentimentelor sociale şi naţionale specifice.

Este ca şi cum natura ar fi protejat pe fiecare copil de influenţa raţiunii adulte, aşa încât să dea prioritate profesorului lăuntric care-l însufleţeşte. El are şansa să clădească o structură psihică completă înainte ca inteligenţa adulţilor să poată ajunge la spiritual lui şi să producă schimbări în acesta.

Până la vârsta de trei ani, copilul şi-a pus deja temeliile personalităţii lui ca fiinţă umană, şi de abia atunci are nevoie de ajutorul unor influenţe scolastice speciale. Atât de mari sunt cuceririle pe care el le-a făcut, încât s-ar putea spune pe bună dreptate: copilul care merge la şcoală la vârsta de trei ani este deja un om mic.

Psihologii au afirmat adesea că, dacă propria noastră abilitate adultă ar fi comparată cu aceea a copilului, ne-ar trebui şaizeci de ani de muncă grea ca să facem ceea ce el înfăptuieşte în trei; şi au exprimat asta prin aceleaşi cuvinte: „La trei ani copilul este deja om”. Totuşi, el este încă departe de a-şi fi epuizat această stranie putere pe care o posedă, de a absorbi din mediul ce-l înconjoară.

(Maria Montessori, Mintea absorbantă, trad. Marcel, Căpraru, ed. A.P.A, 2006, Drobeta Turnu Severin, pag. 11, varianta electronică)

GRUPA NIDO

Mediul Montessori pregătit este împărțit pe următoarele secțiuni:
1. Viața practică
2. Activități pentru coordonarea ochi-mână
3. Activități ce țin de dezvoltarea limbajului
4. Artă
5. Muzică și mișcare

Activități de viață practică

Scopuri generale ale vieții practice:
• Crește independența funcțională a copilului
• Implică folosirea și rafinarea motricității fine
• Experiență activă în mediu
• Crește stima de sine și încrederea în sine Self-esteem, self-confidence, atitudinea “pot să fac singur”
• Cunoaștere - copilul învață cum funcționeaza lucrurile. Începem să îi arătăm mai întâi copilului lucrurile simple, de exemplu cum folosim mătura, și abia apoi trecem să îi arătăm lucruri mai complicate, tehnologie, cum ar fi aspiratorul, acesta fiind și procesul natural de învățare.

Activitățile care fac parte din viața practică se împart în 5 secțiuni:
- Îngrijirea personală,
- Îngrijirea mediului – în interior și în exterior,
- Mutarea mobilierului (masa și scaunul), folosirea covorașului.
- Grație și curtoazie,
- Mâncarea.

Exercițiile ce țin de îngrijirea personală conduc copilul spre independență, încredere în sine (pot să fac singur). În același timp învață și cum să folosească obiectele reale ce țin de mediul său înconjurător.

Îngrijirea mediului

Prin intermediul acestor activități copilul interacționează cu mediul său și devine responsabil de îngrijirea lui. Printre aceste activități sunt: măturatul, ștersul apei de pe podea cu ajutorul mopului, lustruitul oglinzii, spălatul geamului, lustruitul lemnului, ștersul mesei, spălatul mesei, ștersul prafului de pe plante, udatul plantelor, aranjarea florilor în vază, spălatul vaselor, spălatul cârpelor.

Măturarea: Scopul acestei activități este de a oferi experiența de a mătura. Copilul dobândește independență și își exersează mișcările coordonate.

Mâncarea

Copiii pot să-și pregătească singuri o gustare, pot să taie banana și să mănânce, să facă suc de portocală,să taie mărul, etc.
Servitul mâncării se face în condiții de bune maniere, copiii ajută la așezarea bolurilor/farfuriilor și a tacâmurilor pentru mesa de prânz. Mâncând singuri capătă independență.

Stoarcerea portocalelor: această activitate îmbunătățește lucrul cu două mâini, sporește concentrarea, coordonarea mână-ochi și stima de sine. Secvențialitatea pașilor crează ordine interioră, redată în exterior prin mișcări specifice.

Activități pentru coordonarea ochi-mână

Puzzle- scopul materialului este coordonarea ochi-mână, dezvoltarea motricității fine, copilul prinde piesa de puzzle folosind două degete (degetul mare și arătătorul), discriminare spațială.

Activități ce țin de dezvoltarea limbajului

Biblioteca - este un loc de liniște și relaxare unde copiii pot răsfoi cărți. Ei învață cum să țină o carte, cum să răsfoiască paginile.

Arta

Desenul – copiii nu au nevoie să fie învățați să deseneze, la această vârstă desenul (mâzgăleala) fiind o artă autoînvățată ce reprezintă un pas natural în dezvoltarea ființei umane.

Activități în aer liber

Activitatile în aer liber – incurajeaza copilul sa isi dezvolte imaginatia si creativitatea, sa isi asume riscuri si responsabilitati, sa gaseasca singur solutii si sa descopere placerea de a face anumite lucruri.

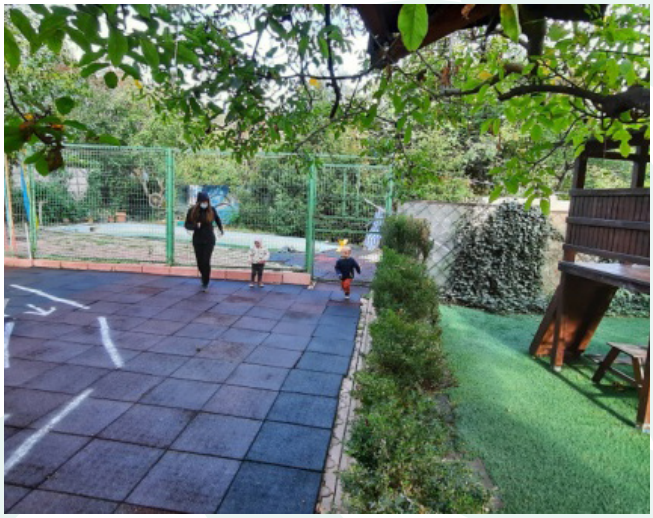

Cântecelul lunii: „Bate vantul frunzele”

Cu drag,
Adina, Andreea